

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 349. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald04val-shoot-idm139761559605888.pdf> (tilgået 22. oktober 2021)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

TREDIE OPTRIN

LEANDER OG HENRIK

LEANDER

Henrik!

HENRIK

Herre! -

LEANDER

Blæk! - Pen! - Papir! - Skriverbord! - Ney Leonore, dersom du troer det, saa gjør du mig Uret - Ha! - Før briste dette Hierte, førend det agter min Lyksalighed høyere, end din! - Du elsker ham - Han fortjener dig - det er en ædel, en retskaffen Mand, og nu, han snart vil faae afkastet sit haanlige Aag - *(til Henrik)* Det Portrait, Huusholdersken viiste dig, er dog virkelig Leonores? - Du har dog ikke taget Feyl?

HENRIK

Jeg har jo sagt Herren, at det var det samme, [350](#) som Jomfrue Leonore engang lod ham see, og som han fandt saa ligt - Et lidet Oval-Portrait, malet paa Elfenbeen, af Høyer

LEANDER

Ha! - Det er alt for klart! - Jeg kiender min Onde - Han kan aldrig have taget det selv - Hun maae nødvendig have givet ham det - Og desforuden begges øyensynlige Forvirring - Aha! Grusomme, alt for grusomme Forestilling! - Jeg skal miste min Leonore - og en anden - Men det er afgjort - ævig, ævig er det besluttet over mig - min Dom er afsagt af Himmelen og af Leonore - og jeg - Ha! om den og kunde forandres, saa skal dog min Fortvivlelse gjøre den uryggelig - Ha! - jeg maatte gaae fra Viddet - Er du færdig, Henrik?

HENRIK

Alting er i Orden

LEANDER

Velan! - Hun skal da faae at see, om - *(Han sætter sig ned at skrive, og repeterer af og til noget af det, han har skrevet - Imidlertid seer Henrik medlidende paa ham, snakker halv sagte for sig selv, ryster Hovedet og sukker)* fortvivlet Hierte - saa lyksalig i - *(til Henrik)* Stakkels Henrik, hvem staaer du, og sukker over? *(bliver ved at skrive)* - at de elsker ham - deres

 ulyksaligste Leander -

(Han tager Blækhornet)

HENRIK

(springer til og holder ham paa Armen)

Hey! - Det er jo Blækhornet, Herre. See der er Sandbøssen

⌘

LEANDER

(i det han strøer Sand paa Brevet og folder det sammen)

Saa! - nu er det ude - o Himmel! - ude for ævig! - Gaae til hende med Brevet, Henrik! - *(han staaer op)* - og dersom hun skulde spørge dig - hvorledes jeg er tilmode - saa skal du kun sige - at jeg er ganske - ganske roelig

⌘

HENRIK

(i det han tager imod Brevet)

Ja det kan hun nok see selv - Men Herre, Brevet har jo ingen Paaskrift, ey heller er det forseget

351

⌘

LEANDER

Det er sandt - Giv hid!

(Han tager Brevet tilbage)

⌘

HENRIK

Men var det ikke got, at Herren læste det igiennem først? - Hans Tanker ere saa adspredte - *(for sig og leende)* - hvem veed om jeg ikke ogsaa kom til at staae i Brevet

⌘

LEANDER

Nu da! *(han læser)*

»Grusomme Leonore!

»Det er af et oprigtigt fortvivlet Hierte, at jeg in-

»derlig glædes over deres nye Lyksalighed - Jeg

»holder det virkelig for en Lyksalighed i al min

»Ulyksalighed, at de har været saa lykkelig i, saa

»lykkelig i, at vælge deres nye Mand - Han be-

»sidder, foruden Retsindighed, og en ædel Charac-

»teer, den store Fortieneste, at de elsker ham -

»Deyligste, æ vig elskte Troeløse, had mig kun,

»men glem ikke den, som snart, snart glemmer

»den Lyksalighed, som han engang har nydt hos

»Deres

»ulyksaligste Leander!«

Hvorledes har jeg kundet skrive dette forvirrede Tøy! - Ah! Jeg har ingen Samling, og veed ey selv, hvad jeg gjør, eller ikke gjør - Jeg kommer til at skrive Brevet om igjen

(Han sætter sig, og begynder at skrive)

⌘

HENRIK

Der er min Troe, Magisteren